

„Atomske toplice“ danes in...

NA V. JUBILEJNEM ZLETU TABORNIKOV

Pod kopališčem pojmujejo v sodobnem času neke vrste betonski bazen z olimpijskimi dimenzijami, kabinami za preoblačenje in neobhodno blagajničarko. Na plaži vidimo atletsko zaobljene mladeniče in dekleta v bikinijah. V kolikor je sodobno kopališče povrhu še zdravilišče, so zraven tudi kot nenadomestljivi rekviziti bitja v belih haljah, večkrat celo ljubka, in lenivo debeluzaste štiridesetletnice s težko prebavo, revmatični vojni veterani in podobno.

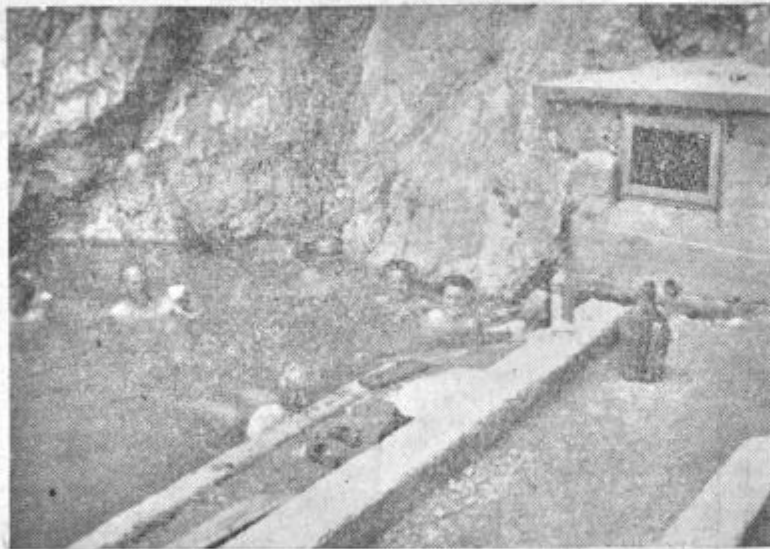
Oni dan pa sem obiskal kopališče, ki ni kopališče, in zdravilišče, ki ni zdravilišče, ker ima samo nekaj elementov od obojega. Edino ime je skoraj senzacionalno: »Atomske toplice« pri Podčetrtku.

Pred leti so razburkale javnost, potem so utihle glasovi o množičnem obisku in »lurdskih« učinkih. Letos pa sem našel pod sivo skalo na miniaturni betonski bazenček, v katerem se je na delavnici dan namakalo skoraj petdeset kopalcev hkrati. Namesto zaporednih kabin, ki so običajno v kopališčih, sem opazil poštor, sešit iz vreč, v katerih je nekoč bila moka ameriške pomoči za otroke.

Pod košto buko pa je stal rumenkrat Mercedes M-EC 262. Okolje niti ni preveč napuščno. Voda je prijetno mlačna, v bližini teče hladnejša Sotla, navkreber se razgrinjajo gozdovi, na vrhu je mogočen rumen podčetrški grad, a pravkar je po dolini zdrsula obsejalna proga, po kateri že redno dirja motorni vlak. Skoraj dve leti je ob Sotli ropotalo, da kaj, ko so brneli težki gradbeni stroji, zdaj pa je spet tihi, idiličen mir. Zaradi tega ne bi bilo čudno, če bi si kdo zaželel penzionistovskega mira, ki ga je okrog Podčetrška čez mero. Toda ljudje v topli, »atomske« vodi pod sivo pečino in v črnem močvirnem blatu iščejo zdravje, mrzlično, vztrajno, z velikim zaupanjem, ki je naravnost nenavaden.

Samo nekaj dobesednih stavkov citiram iz beležnice. »Zaradi krčnih žil nisem mogla hoditi. Tri tedne sem tu, hodim in se že vozim s kolesom.« (Petnajstletna Kodrova iz Ptuj). »Tretjič sem tu. Prebrodil sem že okrog 20 to-

plic zaradi težke revme, toda edino tu sem se prerodil.« (Uljaki iz Zagreba). »Ze šestnajst let bojujem in sem v zimski dobi skoraj negibljiv, a zdaj se že po nekaj dneh počutim dosti boljše.«

»Atomske toplice« pri Podčetrtku: vir zdravja ali škandal v današnjih dneh?

(Duganjič iz Komine, Dalmacija). »Cetrlič sem tu. Zdravim revmo in ekcem. Pomagalo mi je in upam — popolnoma bom ozdravel.« (Jensterlova iz Koroške Bele). »Pred štirimi leti sem si zdravil revmatizem, zdaj si odpravljam želodčni katar. Voda je zdravilna, naj poreče kdor koli, karkoli hoče.« (Tušar iz Podlabin v Istri). In naj dodam še mneneje kopalca iz Mercedes M-EC 262; »Sem iz zdravniške stroke. Rečem samo, da še nikoli nisem tako dobro spal, kot spim zdaj po kopelih v tej vodi. Povedati vam moram, da ne smemo gledati samo na radioaktivnost, temveč moramo upoštevati še »spurelemente«, kot pravimo mi, ki še medicinsko niti ni dognan. Voda ima določeno učinkovitost, to je izven dvoma.

Kaj naj porečemo o tem? Kljub nehipotetičnim pogojem najdejo nekateri zadoščenje in baže tudi zdravje. Skoraj senzacionalno so pripovedi o dveh bolnikih,

ki sta si prav s to vodo odpravila rakasta obolenja. Ljudje zapajo skromni mlačni mlaki, v katero se tišči, čeprav je večkrat prav neukusno motna. Trdno verujejo, da bodo našli zdrav-

»Atomske toplice« pri Podčetrtku: vir zdravja ali škandal v današnjih dneh?

je v črnem močvirnem blatu, s katerim se prav grdo mažejo. Olajšanje je vsekakor tu, pa naj bo to zaradi dejanske učinkovitosti vode in blatnih kopeli ali pa zaradi vztrajnega prepričanja, ki odpravlja psihične zapore in prekrvaža zavest. Morda bo jutri Obsotelje resnično dobilo čedno toplo kopališče, če že ne zdravilišče? Vendar bi pa že v danih prilikah morali nekaj pokreniti: dokončno ugotoviti učinkovitost vode in jo opredeliti z ozirom na obolenja ali pa dokončno utemeljiti nasprotno in odpraviti večkrat že škandalozno neprimerno kopanje. Vlak dirja skozi Obsotelje, tam blizu Podčetrška pa potniki zagledajo nepričakovano idilo: na pol oblečene debele in suhe, lase do črnega blata, z vrsto pletenk, ki jih pojnijo s toplo vodo, ker jo tudi pijejo. Kaj je to?

S.

V nedeljo se je končal V. jubilejni zlet tabornikov Slovenije, ki je bil v Lescanah. Na zletu je sodelovalo okrog 1500 tabornikov iz vse Slovenije, zletu pa so prisostvovali tudi taborniki iz rodu Modrega vala iz Trsta, Brdžani iz Črne gore in taborniki drugih republik. Letošnji zlet je bil organiziran v počastitev desete obletnice ustanovitve Zveze tabornikov Slovenije.

Zleta so se udeležili tudi celjski taborniki, ki so se tokrat izkazali po množičnosti, saj so od vseh okrajnih starejšinstev dali največ udeležencev — 202. Nekoliko slabše so se odrezali v tekmovalstvu, saj so v razmeroma močni konkurenci osvojili četrto mesto z 228,61 točke za Koprmo, Novim mestom in Ljubljano.

Na tabornem prostoru je bilo več naselij, ki so v njih bivali taborniki: naselje Triglav, Begunje, Storič, Jelovica in Rašica. Bilo je okrog 470 šotorov. Posebnost letošnjega zleta, ki je prvič trajal teden dni, so bili taborni ognji, ki so jih organizirali po vseh naseljih. Nepozabni, nadse uspešni so bili taborni ognji pod geslom »Gorenjska v borbi in izgradnji«, ob katerih so borci pripovedovali o borbah ter osvobodilnem gibanju na Gorenjskem. Pri ognjih »Pokaži, kaj znaš!« je prišla do izraza tudi kulturno-zabavna dejavnost med taborniki. Hodili so tudi na izlete. Tako so obiskali Bled, Vrbo, Vintgar, ne-

Laščani premalo pazijo na parke

V Laškem se člani turističnega društva pritožujejo, da jim parki kljub trudu ne uspevajo tako, kot bi želeli. Najbolj jih boli, da otroci sproti uničujejo zgrajeno in popravljeno. Najhuje pa je, da se to dogaja celo v prisotnosti staršev, ki bi končno morali otrokom pojasniti, da s teptanjem cvetličnih gred delajo škodo.

S.

kateri pa so se povzpeli celo na Triglav. V Begunjah so si ogledali mučilnico in muzej NOB, v Dragi pa je nekaj nad 500 tabornikov prisostvovalo majhni slovesnosti ob grobovih padlih borcev. Za razvedrilo, pa tudi za poročanje najnovejših dnevnih novic, je skrbel med drugim »radio Jelovica«, med zletom pa je izhajal tudi dnevnik »Zletni vestnik«.

V okviru zleta so organizirali tudi zborovanja starejših tabornikov Jugoslavije. Pomenili so se o delu z mladimi taborniki, o odpuščanju tabornikov starejših nad 18 let, o samoupravljanju v taborniški organizaciji itd.

Svojim, nekoliko starejšim vrstnikom, so se v petek pridružili še najmlajši taborniki — Medvedki in Cebelice, ki so se pomerili med seboj v premagovanju ovir, postavljanju šotorov, kurjenju ognjev ter orientacijskem teku. Cebelice iz Celja so bile za Novim mestom in Koprmo tretje. Lega letošnjega zletnega prostora, ki je s svojim naravnim okoljem eden najlepših tabornih prostorov sploh, je med taborniki porodila željo, da bi po-

Tudi prebivalci Loga so se modernizirali

Prebivalcem Loga pod Bohorjem, ki je eno najbolj zamaknjenih naselij na Kozjanskem, je lani prvič zasvetila električna luč. Letos pa je tjakaj Gozdna uprava Planina speljala lepo urejeno cesto iz Kozjega. Že na dan vstaje se je tjakaj pripeljala skupina izletnikov z osebnim avtomobilom do Tovornika, odkoder se pride peš na Oslico ali k planinskemu domu na Pohorju.

Ta cesta je približala tudi te zamaknjene, vendar lepe kraje na Kozjanskem domačim turistom. Prebivalci Loga so tega veselili še posebej, saj jim je sedaj omogočeno, da s traktorji dovažajo in odvažajo razno blago in pridelke. Tudi domačini sami so začeli širiti odcepke od gozdne ceste do svojih poslopij.

RESNICA BREZ ILUZIJ

NEKAJ RESNIČNIH Z OBSOTELJSKE PROGE

Danes vse bolj potujemo. Pa ne morda v Rim na olimpiado, temveč kar doma naokrog. Avtomobil je tudi vedno več na cesti. Sam skoraj vsaj tedensko po dvakrat sedim v tem ali onem avtomobilu. Avtomobil so zeleni, modri, rdeči in pisani, toda vsi vsekar polni, naravnost natrpani. V hmeljski sezoni pa sploh. Iz Obsotelja, odkoder se brhke Zagorje s košarami odpravljajo na obiranje v Savinjsko dolino, je taka gneča, da doživljamo pravo parno kopel, skoraj boljše, kot je tista v »atomskih toplicah«. Mislim, da bo motorni obsoteljski vlak, na katerega so zadnje čase Obsoteljčani kar prevzeto ponosni, premočno konkuriral avtomobilu, pa je kar pri starem. Oba sta polna; v avtomobilu sem stal na desni nogi, na vlaku pa na levi,

lahko obračunavali petdinarske vrednosti. Zato so zaokroževali, seveda, samo navzgor; pa ne vem, morda zaradi navdušenja nad trisulskimi junaki, med katerimi je tudi celjski rojak.

V avtomobilu pa tudi ni bilo puisto. Nisem se dobro ogledal, da bi lahko trdil, če so imeli radijski aparat v avtomobilu ali ne, toda pogrešali ga nisem. Rečem vam, nekakšen kvintet in oktet je izvajal tako vokalno glasbo, da ji ni bilo para. Vmes pa je kateri poklical še kakšnega »hudiča« ali pa »krucifiksa« na pomoč, da je potem še boljše zaorilo.

Tam nekje pa se je stlačil v voz še prometni kontrolor z zlatim trakom za kapo. Skoraj v hipu je nastala nekakšna svečana tišina, pa kar nisem mogel verjeti, da bi državljani imeli tako glo-

krho nasmejal in zaračunal kar dvojno ceno; 520 dinarjev, pri moji veri! Zdal sem pa dojel tiho spoštljivost, ki je zavladala v avtomobilu.

Tam pri Podčetrtku pa smo se vsi navzili opojnih vonjav celo v inozemstvu proslavljene jugoslovanske slivovke. Petlitrska pletenka se je razpočila in po avtomobilu je na debelo stekla slivovka. Verjamete ali ne; kmalu je spet postalo živahno v avtomobilu in obsoteljska dolina je bila lepa.

Promet je vsak dan večji. Vozim se popostokrat, toda vsakokrat ni ravno tako, kot se mi je to pot dogajalo; resnično pa je vseeno. Posebno tresenje po jamasti obsoteljski cesti je čista resnica brez iluzij.

Sotelski

USPEŠNO GAŠENJE POŽARA

Dne 13. avgusta je strela udarila v skladišče sena celjske garnizije. Nemudoma so o tem obvestili dežurnega oficirja in gasilske čete bližnje okolice. Po »uzbuni« je gasilska edinica takoj stopila v akcijo in prišla na kraj požara že dvajset minut po izbruhu. V tem je prispela tja tudi poklicena gasilska četa, pa tudi gasilska četa tovarne emajlirane posode, gasilske društva iz Teharij in Gaberja.

Napadli so z dvema cisternama in hkrati zavarovali sosednja poslopja. Zaradi slabih vodnih razmer so morali vodo dovažati po verižnem sistemu iz Vogljane.

Pri gašenju so se poleg gasilcev še posebej odlikovali vojniki celjske garnizije kot na primer: deseter Matilje Nikola, Stankovič Dušan, Poštovič Ljubiša, Petaković Milosaf, Safrin Stjepan, Mahmedi Fadil, Medič Mido in Petković Konstantin. Požar je izbruhnil ob 18. uri in deset minut, glavna akcija je bila končana ob 22. uri, vendar so gašenje nadaljevali še do 14. ure naslednjega dne.

Sprejeli so predlog, da bi v naslednjih dneh priredili kombinirane vaje med vojaškimi gasilci in poklicnimi in prostovoljnimi gasilskimi četami, da bi v primeru večjega požara kjer koli bilo gašenje še uspešnejše.

Vsem gasilcem in ostalim, ki so poizkuševali gasiti požar, se garnizija Celja prav lepo zahvaljuje.

stal zletni prostor tudi v bodoče središče ne samo slovenskim, ampak tudi vsem jugoslovanskim tabornikom.

Letošnji, peti jubilejni zlet slovenskih tabornikov je zdaj končan. Mladi taborniki so se vrnili domov in nekaterim je bilo nekaj dni kar premalo; ni jim bilo časi časa, ki so ga preživeli na taborjenju. Nekateri so bili tam že mesec dni, vsem pa bodo ostali ti dnevi v lepem spominu. Maršikoga je ponoči presenetil napad na tabor, povsili se je ob tabornem ognju, kjer je skupaj s tovariši zapel nekaj pesmi itd. Večina pa se je zaobljubila, da bodo prišli tudi na vse zlete v naslednjih letih.

Kronika nesreč

TRAKTOR SE JE PREVRNIL

Leopold Štruklec iz Kristanvra pri Podplatu je s traktorjem vozil hmelj. Traktor se je prevrnil in Štruklec je pri padcu zlomil ključnico.

S KOLESOM JE PADEL

pod vrpečni voz Vlado Rezar iz Ljubane. Obležal je nezavesten s poškodovano glavo.

NESRECA PRI DELU

Pri delu v Cinkarni je stroj poškodoval roko delavcu Rudiju Mraz.

NEPREVIDNOST

Stirinajstletni Stanko Hočevar s Tebarske ceste je po nesreči porinil roko v vreli kastran. Pred sabo je namreč imel dve posodi. V eni je bil pesek, drugi pa kastran. Pri nesreči je dobil težke opekline po roki.

NESREČNI PADCI

Osemletna Olga Križmaj iz Rogaske Slatine je v Dobrni padla s kolesa in zlomila rameno. Pri padcu si je težko poškodovala desno nogo. — Marija Javorek iz Podreke je padla po stopnicah in si poškodovala nogo. — Pri padcu s kolesom si je poškodoval roko in nogo Hinko Arčan iz Mikloševce ulice. — V Straski gorci pri Prevorju sta padla s kolesa Anton Vodeb in njegova žena Amalija Vodeb. Mož si je zlomil nog, ona pa sta doblila notranje poškodbe. — Z drevesa je padla Kristina Tepič iz Rustnice pri Huma ob Sotli. Zlomila si je roko.

S SVETA STA HOTELA

Franc Vovk iz Podvrha pri Braslovcih si je iz neznanega vzroka prerezal žile na roki. — Jože Muzlovič iz Zidanske ulice se je hotel obesiti. Oba so pravčasno rešili in ju prepeljali v bolnišnico.

Gibanje prebivalstva

V času od 13. do 20. avgusta 1940 je bilo rojenih: 22 dečkov in 28 deklic.

Poročili so se:

Anton Mlakar, zidar iz Zg. Hudinje in Stefanija Pavlin, delavka iz Celja. Bogdan Bosio, študent iz Lesinje in Avgustina Radolj, učiteljica iz Trčice. Janez Cencel, delavec in Stalina Podjavorska, natakarica, oba iz Celja. Jožef Ulejš, domben, upokojenec in Alojzija Medved, predmetna učiteljica, oba iz Celja. Marijan Kompolšek, strojni ključavničar v Pečovju in Herta Novak, strojeopiska v Kompol. Alojz Podpečan, rudar iz Levočine in Gabriella Kusar, kuharica in Friderika Artiga, delavka in Friderika Radolj, natakarica, oba iz Celja. Branko Gorjup, administrativni in Ljudmila Anto Topič, uslužbenec iz Zelenice in M. Lenka Peklar, medicinska sestra iz Celja. Salobir dr. Karol, veterinar iz Ljubljane in Franciška Zvar, učiteljica v Dobli. Ivan Vodopivec, šofer iz Bukovčaka in Franciška Jug, učiteljica v Kladji. Martin Pirčnik, urar in G. Zela, tovarnik, urarska pomočnica, oba iz Celja. Bogomir Podgoršek, delavec iz Ostrožnega in Franciška Molnar, kuhinjska pomočnica iz Celja. Ivan Lahner, uslužbenec in Ana Cretnik, skladiščnik, oba iz Rogaske Slatine.

Umrli:

Martina Bombek, ključavničar iz Nove Dobrovo, star 28 let. Marija Garuš, prevzitarica iz Vrha p. Slovenj Gradec, stara 65 let. Franc Zilnik, otrok iz Kaplje vasi, star 6 let. Anton Tratinik, žigar iz Nizke p. Rečici, star 61 let. J. Stina Radolj, upokojenec iz Podvrha, stara 54 let. Marija Lukac, gospodinja iz Celja, stara 74 let. Zofija Jurč, gospodinja iz Ljubljane, stara 55 let. Janez Zupanc, upokojenec iz Sentjurja, star 67 let. Jože Zamadič, delavec iz Celja, star 59 let. Edvard Zabukovnik, delavec iz Podgore, star 35 let. Jožef Jankovič, upokojenec iz Trčice, star 67 let. Maksimilijan Kaš, gostilničar iz Arclina, star 49 let. Franc Glinšek, upokojenec iz Celja, star 61 let. Ivan Vizjak, upokojenec iz Loznice p. Celja, star 89 let.

Celjski trg

Krompir 20-26 (26-30), čebula 40 (70), česen 100-120 (150-200), visok fižol v stroju 40 (50-60), solata (50-100), spinacea (100-150), ohrovt 25 (30-40), peterilj 100 (60-100), zelena (100), koleraba (30), pesa 25-40 (30-40), korenčje 30-32 (50-40), belo glavno zelje 20-22 (20-35), rdeče glavno zelje 24 (30), grah (50-100), gobice (50-100), paradižnik (40-50), paprika 50-52 (50-100), jabolka (40-50), bruske 45 (40-50), bruske 150 (100-150), jagode (400), kumare 20-25 (20-30), cvetača 50 (50-70), redkev (40), jajca 22 (20-24), radič (100), slive 50 (40-50), smokve 90 (40-100), grozdje 110 (130-160), redkvice (50), lubenice 40 (50).

Trg je bil v tem tednu slabše preskrbljen, primanjlovalo pa je sadja in zelenjave izdelkov. Cena je padla krompirja, jaja pa so se podražila zaradi hmelja.

CELJSKA KRONIKA

V SOBOTO 22 AVTOMOBILČKOV NA DVEH AVTOMOBILIH IN ZIJALA

Naši bralci bi gotovo ostali prikrasani za »postlastic«, če bi jim zamolčali nenavaden dogodek, ki je privabil na ulice toliko »firbceve«. Dva posebna transportna vozila sta namreč pripeljala v soboto v Celje 22 Fiatov 600 — in ker sta vozila počasi, ju je že z Ljubljanske ceste spremljal dolg sprejvod. Vse skupaj se je potem vendarle srečno ustavilo pred Avtomotorjem, kjer so bile oči celjskih radovednežev ves popoldan uprte v raztovarjanje tovarov. Skozi gost spalir, ki je segal v ulico 29. novembra, so sem vozili te mikroskopske avtomobilčke; ljudje so si jih ogledovali (bržkone so bili med njimi tudi kupci), jih občudovali in vzdihovali, kakor je to pač v navadi. Celjski promet je potemtakem postal bogatejši za 22 avtomobilčkov.

Drevesa umirajo stoje

Naslov nima nič skupnega z historensko dramo, pač pa z drevesi.

Vlak je iztiril

Na ozkotirni progi Slovenske Konjice—Poljčane je pred kratkim iztiril v bližini Konjic vlak na vožnji v Poljčane. Kljub temu, da je lokomotiva po iztirjenju vozila več metrov naprej in celo čez manjši mostič, ni bilo na vagonih in tovoru nobene večje okvare. Nekoliko strahu so menda preživeli le potniki, ki so tako hitro zaključili vožnjo v Poljčane. Manjše okvare so bile na lo-

Prehodno zastavo za planinsko pot

sta sprejela kot prva Celjana odvetnik dr. Ervin Mejak in uslužbenec v mestni optiki Franc Gradisnik.

Prvi je končal pot v juniju, drugi pa v juliju tega leta.

Oba planinca sta že nosilca zlate značke za končano slovensko planinsko transverzalo Maribor—Ankaran. Pričakovati je, da bo do jeseni še več Celjanov dobilo srebrno značko za prehojeno ZPP.

VOJAŠKI NABORI V SLOVENSKIH KONJICAH

Minule dni so bili v Slovenskih Konjicah vojaški nabori mlajših fantov, ki so že dovolj stari za vojaško službo. Vse kaže, da je nekdanja tradicija, ko je bilo ob takih prilikah toliko kilcanja na korajžo, pretrganega poplivanja in podobnih oblik prikazovanja mladostne objestnosti, končana, na njeno mesto pa je stopila fantovska pesem, veselo vriskanje in veselje ob harmoniki. To je seveda mnogo pravilneje in bolj zdravo za mlade ljudi!

V. L.